

докато най-послѣ фалирашъ. Питамъ: това наука ли е? Ако отидете въ Америка, или кждъто и да е изъ съвременния свѣтъ, ще видите, че свѣтътъ на всѣкждѣ е майсторъ въ уреждане на такива полици. Казватъ за нѣкого: а, той е голѣмъ финансистъ. Вжтрѣ въ шестъ мѣсеца той отъ тукъ ще вземе пари, отъ тамъ ще вземе, ще направи два, три пъти прѣвръщания, оборотъ, но най-послѣ казва: е, изчерни се кредитътъ азъ ликвидирамъ. Това е човѣшката страна на вѣпроса. Да кажемъ, че нѣкой човѣкъ ми дѣлжи 20,000 лв. Въ сѫщностъ, този човѣкъ дѣлжи ли ми? Какво съмъ да дамъ нѣкому? — 20,000 лв! Че това злато не е мое. Тогава ще мязаме на онзи българинъ тамъ въ провадийско, който дава на единъ турчинъ осемъ кри ни жито на заемъ и слѣдъ осемъ години турчинътъ му го изплаща заедно съ лихвитѣ. Обаче, българинътъ като си направилъ по своему смѣтката, намира, че турчинътъ има да му дава още 80 крини. Питамъ: какъ тѣй? Каква е тази философия, която е залегнала тѣй дѣлбоко въ живота? Когато дойдемъ до онova вжтрѣшно разбиране, ще видимъ, че Богъ ни е изпратилъ въ свѣта бѣдни, защото Той изисква нѣщо отъ насъ. Никой нѣма право да залага своя животъ Никой нѣма право да изопачава своя умъ! Никой нѣма право да изопачава своето сърце! Защото, ако човѣкъ ги изопачи, той ще страда, ще отговаря за това нѣщо. Отъ какво произтичатъ страданията? Страданията въ свѣта не сѫ нищо друго, освѣнъ знакъ, че ние сме нарушили единъ законъ на разумни сѫщества. Туй показва, че ние сме заобиколени съ разумни сѫщества, и когато прѣстѫпимъ тѣхните закони, тѣ спиратъ своя бюджетъ по отношение